

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 65/2024
07.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ивана Стојановића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Стојановића - адвоката Лазара Бабића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 69/21 од 09.11.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 333/23 од 21.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 07.02.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Стојановића - адвоката Лазара Бабића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 69/21 од 09.11.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 333/23 од 21.09.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 69/21 од 09.11.2022. године окривљени Иван Стојановић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 333/23 од 21.09.2023. године одбијене су као неосноване жалбе ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног, а пресуда Вишег суда у Београду К 69/21 од 09.11.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ивана Стојановића - адвокат Лазар Бабић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11), став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, повреде члана 440. ЗКП односно погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, док се у образложењу захтева наводи и повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема прописани садржај.

Бранилац окривљеног у образложењу поднетог захтева истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП наводећи да је суд у конкретном случају повредио одредбу члана 264. ЗКП јер окривљеног није ослободио дужности накнаде трошкова, иако су испуњени услови собзиром да би плаћањем предметних трошкова било доведено у питање издржавање окривљеног или лица која је дужан да издржава из разлога што окривљени издржава троје малолетне деце, незапослен је, повремено обавља одређене послове за које не остварује већу зараду, подстанар је и нема непокретне нити покретне имовине.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Стојановића се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП је прописано да ће суд кад окривљеног огласи кривим, изрећи у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка, док је ставом 4. истог члана прописано да у одлуци којом решава о трошковима, суд може ослободити окривљеног од дужности да накнади у целини или делимично трошкове кривичног поступка из члана 261. став 1. тачка 1) до 6) и тачка 9) овог законика, као и награде за вештака и постављеног стручног саветника, ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног и лица која је он дужан да издржава, а ако се ове околности утврде после доношења одлуке о трошковима председник већа, односно судија појединац може посебним решењем ослободити окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 266. ЗКП, одређено је да награда и нужни издаци браниоца и пуномоћника оштећеног као тужиоца или приватног тужиоца дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, осим ако по одредбама тог законика награда и нужни издаци браниоца падају на терет буџетских средстава суда, те да ће се, ако је окривљеном постављен бранилац, а плаћањем награде и нужних издатака би било доведено у питање издржавање окривљеног или издржавање лица које је он обавезан да издржава, награда и нужни издаци браниоца исплатити из буџетских средстава суда.

Полазећи од цитираних законских одредби, а имајући у виду да је окривљени правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К 69/21 од 09.11.2022. године правноснажно оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, то је по налажењу овог суда правилно окривљени обавезан да накнади трошкове кривичног поступка. Ослобађање окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка, у наведеном износу, уколико су испуњени законски услови из члана 264. став. 4 ЗКП и члана 266. ЗКП је, у закону предвиђено само као могућност, те суд није у обавези да окривљеног, у сваком случају ослободи од дужности накнаде трошкова кривичног поступка. Да ли, у конкретном случају, има места ослобађању окривљеног, од дужности плаћања трошкова кривичног поступка је питање чињеничних утврђења суда, а која не могу бити предмет разматрања Врховног суда у поступку по поднетом захтеву за заштиту законитости.

Стога су, оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног Ивана Стојановића - адвоката Лазара Бабића да су побијане правноснажне пресуде донете уз учињену повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Стојановића је у осталом делу недозвољен и нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног у захтеву, као разлог подношења наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 447. ЗКП истичући да је Апелациони суд у Београду одржао седницу већа у одсуству уредно позваног јавног тужиоца, док браниоца окривљеног није обавестио о предметној седници већа, иако је жалбом изричито захтевано да се исти обавести о одржавању седнице већа. Такође се у захтеву истиче и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, наводима да постоји несклад између описа одлучних чињеница у образложењу и на начин на који су утврђени у изреци, као и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП јер је изрека пресуде противречна сама себи и у целости је у супротности са изведеним доказима, као и са одлучним чињеницама које су утврђене као неспорне, док су и сами разлози пресуде крајње нејасни и противречни.

Поред наведеног, један од разлога за подношење захтева је и повреда члана 440. ЗКП односно погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање у односу на коју бранилац наводи да окривљени није могао да види шта се у кеси налази нити је био упознат са садржином кесе имајући у виду чињеницу да је предметна кеса непрозирна, као и да није преносио дрогу, те да на кеси нису пронађени биолошки трагови

окривљеног, као и да суд није сматрао да је нужно да се полицајац који је спровео хапшење испита као сведок иако је одбрана на том инсистирала.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11), став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, те погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд, у овом делу, захтев браниоца окривљеног Ивана Стојановића оценио недозвољеним.

Такође, у поднетом захтеву се наводи и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП-а и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП-а, због којих је подношење захтева дозвољено, међутим, како бранилац окривљеног у захтеву уопште не наводи у чему се састоје наведене повреде закона, то је стога Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Стојановића - адвоката Лазара Бабића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев, у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 484. и 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић